DOMSTOLENS DOM
av den 15 juli 1963*

Mål 25/62

Företaget **Plaumann & Co.**, Hamburg, företrätt av advokaten Harald Ditges, Köln, med delgivningsadress hos Audry, Fédération des commerçants, 8, avenue de l'Arsenal, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska ekonomiska gemenskapens kommission, företrädd av Hubert Ehring, juridisk rådgivare vid de europeiska verkställande organen, i egenskap av ombud, biträdd av Ernst Steindorff, professor i juridik vid universitetet i Tübingen, med delgivningsadress hos Henri Manzanarès, juridisk rådgivare vid de europeiska verkställande organen, 2, place de Metz, Luxemburg,

svarande.

Talan avser

— ogiltigförklaring av kommissionens beslut S III 03079 av den 22 maj 1962, varigenom Förbundsrepubliken Tyskland vägrades tillstånd att delvis upphäva de tullar som tillämpas på "färska mandariner och klementiner" som importeras från tredje land
— betalning av ett skadestånd på 39.414,01 DEM.

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden A. M. Donner, avdelningsordförandena L. Delvaux och R. Lecourt samt domarna Ch. L. Hammes, R. Rossi (referent), A. Trabucchi och W. Strauß,

generaladvokat: K. Roemer,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

meddelar följande

* Rättegångsspråk: tyska.

dom

DOMSKÄL

I - Talan om ogiltigförklaring

Upptagande till sakprövning

Enligt artikel 173 andra stycket i EEG-fördraget "får varje fysisk eller juridisk person ... föra talan mot ett beslut som, även om det utfärdats i form av ... ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör honom".

Svaranden hävdar att orden "annan person" i det stycket inte avser medlemsstaterna i deras egenskap av statsmakter och att enskilda därför inte har rätt att föra talan om ogiltigförklaring mot kommissionens eller rådets beslut som riktar sig till medlemsstaterna i den egenskapen.

Enligt artikel 173 andra stycket i fördraget är det emellertid tillåtet för enskilda att föra talan mot beslut som riktar sig till en "annan person" och som berör dem direkt eller personligen; men artikeln varken preciserar eller begränsar innebörden av dessa ord.

Den språkliga utformningen av den angivna bestämmelsen motiverar en mycket extensiv tolkning.

Dessutom bör inte de bestämmelser i fördraget som berör medborgarnas rätt att föra talan tolkas restriktivt.

Med beaktande av att fördraget inte säger något om detta kan alltså inte någon begränsning förutsättas i detta hänseende.

Svarandens invändning kan följaktligen inte anses välgrundad.

Svaranden hävdar dessutom att det överklagade beslutet till sin natur är en förordning, som antagits i form av ett individuellt beslut, och att det därför är undantaget från enskildas talan på samma sätt som de normerande rättsakterna med allmän räckvidd.

Av artiklarna 189 och 191 i EEG-fördraget följer emellertid att ett beslut kännetecknas av att det är riktat till ett begränsat antal personer. För att fastställa huruvida det handlar om ett beslut är det således lämpligt att undersöka om den ifrågavarande rättsakten berör bestämda personer.

Det omtvistade beslutet har riktats till Förbundsrepubliken Tysklands regering och innebär att denna vägras tillstånd att delvis upphäva de tullar som tillämpas på vissa produkter som importeras från tredje land.

Den överklagade rättsakten bör följaktligen betraktas som ett beslut som avser en bestämd person och som har bindande verkningar endast vad beträffar denna.

Enligt artikel 173 andra stycket i fördraget får enskilda föra talan om ogiltigförklaring av beslut som, trots att de riktar sig till en annan person, berör dem direkt och personligen. I detta fall förnekar dock svaranden att det omtvistade beslutet berör sökanden direkt och personligen.

Först och främst bör det prövas om det andra villkoret för upptagande till prövning är uppfyllt eftersom det, om sökanden inte berörs personligen av det nämnda beslutet, blir onödigt att undersöka om beslutet berör honom direkt.

Andra personer än dem som ett beslut är riktat till kan göra anspråk på att vara personligen berörda endast om beslutet angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem i förhållande till alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till.

I detta fall berörs sökanden av det omtvistade beslutet i egenskap av importör av klementiner, dvs. på grund av en näringsverksamhet som, när som helst, får utövas av vem som helst och som därför inte är av den arten att den kännetecknar sökanden i förhållande till det överklagade beslutet på samma sätt som den som beslutet är riktat till.

Av dessa skäl kan domstolen konstatera att den föreliggande talan om ogiltigförklaring skall avvisas.

II - Skadeståndstalan

Upptagande till sakprövning

Svaranden hävdar att yrkandena enligt föreliggande talan, vilka framställts för första gången i repliken, har framställts för sent och enligt artikel 38.1 d i rättegångsreglerna inte kan tas upp till prövning.

Sökanden har emellertid i sin ansökan framställt ett yrkande om fastställelse som avser den eventuella skadan till följd av det överklagade beslutet. Under det skriftliga och muntliga förfarandet har han preciserat föremålet för detta yrkande och beräknat det belopp som skadan uppgår till.

Följaktligen kan yrkandena enligt skadeståndstalan betraktas som en tillåten utvidgning av yrkandena i ansökan. De kan alltså tas upp till prövning enligt nämnda artikel 38.1 d i rättegångsreglerna.

Saken

Sökandens yrkanden avser betalning av ett skadestånd vars belopp motsvarar de tullar och den omsättningsskatt som sökanden varit skyldig att betala till följd av det beslut mot vilket sökanden samtidigt har fört en talan om ogiltigförklaring.

Under dessa förhållanden kan domstolen konstatera att den skada som åberopas av sökanden grundar sig på detta beslut och att skadeståndstalan i själva verket syftar till att upphäva de rättsverkningar som det omtvistade beslutet har medfört för sökanden.

I detta fall har det överklagade beslutet inte ogiltigförklarats.

Ett icke ogiltigförklarat beslut kan inte i sig självt utgöra en försummelse som skadar dem som är berörda av beslutet. Dessa kan alltså inte göra anspråk på skadestånd på grund av det beslutet.

Domstolen kan inte inom ramen för en skadeståndstalan besluta om åtgärder som skulle upphäva rättsverkningarna av ett beslut som inte har ogiltigförklarats.

Sökandens talan skall alltså ogillas.

III - Rättegångskostnader

I enlighet med artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Sökanden har tappat målet och skall därför bära rättegångskostnaderna.

I målet har domstolen

beaktat rättegångshandlingarna,

hört referentens rapport,

hört parternas muntliga yttranden,

hört generaladvokatens förslag till avgörande,

beaktat artikel 173 andra stycket samt artiklarna 176, 189, 191 och 215 andra stycket i Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

beaktat det protokoll om stadgan för domstolen som är fogat till Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, och

beaktat rättegångsreglerna för Europeiska gemenskapernas domstol, särskilt artikel 69.2 i dessa regler.

DOMSTOLEN

beslutar - med avslag på alla övriga mera omfattande eller motstridiga yrkanden - följande:

1) **Talan om ogiltigförklaring avvisas.**

2) **Skadeståndstalan ogillas.**

3) **Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna i målet.**

På detta sätt dömt av domstolen i Luxemburg den 15 juli 1963

Donner Delvaux Lecourt

Hammes Rossi Trabucchi Strauß

Domen avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 juli 1963.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

A.M. Donner
Ordförande